

**R. P. Ferdinandi De Castro Palao, Legionensis Soc. Iesv,
Sacrae Theologiae Professoris, Et sanctae Inquisitionis
Qualificatoris & Consultoris; Operis Moralis, De Virtutibus,
Et Vitiis Contrariis, In ...**

De Censuris, In Qua Sex Disputationibus De Poenis Ecclesiasticis, deque
Irregularitate fusè tractatur, cum Indicibus necessariis

**Castro Palao, Fernando de
Lugduni, 1669**

§. 1. De interdicto locali.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76667](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76667)

quia illa parochia plures sub se Ecclesias continere potest, ut colligitur ex cap. cum in partibus de verbor. significat. Et plurius relatis docet Suar. t. 5. de censur. disp. 32. sect. 2. num. 7. Henric. lib. 1. cap. 41. num. 3. Coninch. disputat. 17. dub. 1. n. 3. Bonac. t. 1. de censur. d. 5. pun. 1. n. 5. & 6. Layman. lib. 1. sum. tract. 5. par. 4. c. 1. n. 2. Speciale Interdictum locale est, quod in locum determinatum fertur. Vt si vna, vel plures Ecclesie alicuius civitatis supponantur. Interdictio, siquidem ex vi illius non interdicitur officia divina in oratoris privatis celebrari, neque ex vi illius censetur interdictum regnum, provincia, diocesis, civitas, villa, vel castrum. Quod ad Interdictum generale locale requiritur erat. Arg. d. cap. cum in partibus de verbor. significat. & Extraug. provide de sentent. excommunicat. Et tradit Nauarr. cap. 27. num. 166. Sayrus lib. 5. cap. 1. num. 13. & 14. Henric. lib. 1. cap. 41. numero 3. Bonac. d. p. 1. num. 7. Paul. Layman. cap. 1. num. 2. Coninch. disp. 17. num. 2. & alij.

Interdictum verò personale generale est, quod fertur in aliquod corpus politicum, quod propriis legibus gubernari potest. V. g. si incolæ huius provincie, civitatis, parochie, collegij, seu alterius communitatis interdicanter. Speciale verò est quod in personas particulares fertur, ut in Petrum, Franciscum &c. Neque opus est ut hæc personæ propriis nominibus designentur. Satis namque est si sub aliqua ratione communi exprimentur, ut si in personas tale delictum committentes feratur; sufficienter exprimentur singulares personæ, esse ignotæ sint. Interdictum latum in familiam plures censetur esse speciale, eo quod familia non constituat communitatem propriis legibus gubernandam. Sic Paludan. 4. dist. 18. q. 8. art. 1. principalis. §. quantum ad primum conclus. 1. Sayrus lib. 5. cap. 1. n. 10. Henric. lib. 1. cap. 42. numero 3. Auila 5. p. disp. 1. dub. 4. conclus. 8. Bonac. disp. 5. p. 1. numero 16. Galpar Hurtado difficult. 2. Sed rectius oppositum docuit Coninch. disp. 17. dub. 1. num. 11. quia illud Interdictum videtur ferri non in personas quatenus aliqua qualitate sibi propria afficiuntur, sed quatenus afficiuntur qualitate communi, scilicet quatenus sunt ex tali familia; & vnum corpus politicum componunt.

Potè interdictum personale aliud est totale, aliud pariale, cuius divisionis meminerunt ferè omnes Doctores, ut videtur est in Sayto lib. 5. thesauri, cap. 4. in fine, Paul. Layman. lib. 1. sum. tract. 5. par. 4. cap. 1. circa finem. Totale est quod omnes effectus Interdicti personali comprehendit. Parziale verò quod aliquibus, vel vno tantum privatis, ut si interdicatur à celebratione, à receptione Sacramentorum, ab ingressu Ecclesie, &c.

PUNCTUM II.

Quæ loca, & quæ personæ sub interdicto locali, & personali comprehenduntur?

§. I.

De interdicto locali.

- 1 Sub interdicto locali generali comprehenduntur suburbia, & ædificia continentia.
- 2 Quid per suburbia intelligatur?
- 3 Cathedralis Ecclesia sub interdicto civitatis, vel diocesis comprehenditur.
- 4 Interdicta diocesi, civitas censetur interdicta.
- 5 Interdicta aliqua Ecclesia, illius capella, & cæmeterium contiguum interdictum censetur.
- 6 Quæ veniant intelligenda, cum terra alicuius domini Interdicto generali locali supponitur?
- 7 Hoc Interdictum locale omnes tam sacculares quàm regulares, tam incolæ, quàm exteri observare tenentur.
- 8 Interdictum locale semper secum fert personale Interdictum.

Sub Interdicto locali generali civitatis comprehenditur non tantum locus directè interdictus, sed illius suburbia, & ædificia continentia, ut habetur expressè cap. si civitas de sentent. excommunicat. in 6. Etenim si ad hæc loca prædictum Interdictum non extendetur, nullius ferè considerationis esset Interdictum appositum, cum facile possent interditi ad hæc loca confugere, & divini celebrare possent. Quod adeo verum est, ut etiam si suburbia alterius sint domini, & potestatis, uti solent esse Ecclesie Regularium, & Equitum Sancti Ioannis, & similibus ad omnia illa Interdictum locale generale extendatur, ut definitum est à Conc. Trident. sess. 2. cap. 12. & c. 2. 1. de regularib. Et colligitur ex dicto cap. si civitas, & tradunt omnes. Nam esto iudex apponens Interdictum generale, in ea loca exempta iurisdictionem non habeat, ne eius sententia eludatur à iure facta est comparatione illorum locorum extensio.

Notanter dixi generale civitatis, nam si Interdictum sit regni vel provincie, probabile est ad suburbia, & continentia non extendi, quia ex eo quod aliqui illius provincie accedere possunt ad suburbia pro divinis audiendis; non tamen omnes illius regni incolæ debent que non redditur Interdictum frustratorium, ut bene aduertit Sayr. lib. 5. thes. cap. 3. num. 5.

Per suburbia intelliguntur ædificia extra muros civitatis interdictæ contigua, vel propè illam existentia quæ Hispanè arrabales dicuntur, ad quæ incolæ civitatis commodè pro divinis audiendis, & celebrandis se conferre possunt. Per ædificia continentia intelliguntur, quæ esto sint extra civitatem à muris separata, & non contigua ipsis, at illi sunt propinqua, sed quantum propinquitatem habere debeant, ut censentur ædificia continentia? Vnica regula definitiva non potest. Nam aliqui de quorum numero est Sylvest. verbo interdictum 2. §. 4. affirmant ædificia quæ à civitate interdicta, spatium milliarii excedunt non censeri ædificia continentia, quod sanè probabilè est, ut inquit sayrus, lib. 5. cap. 3. num. 1. Sed rectius Suar. disp. 32. sect. 2. num. 23. Auila, 5. p. disp. 1. dub. 3. Coninch. disp. 17. dub. 1. numero 18. Fillius, tract. 14. cap. 1. num. 8. & 9. Bonac. t. 1. de censur. disp. 5. p. 1. num. 21. Layman. lib. 1. sum. tract. 5. par. 4. cap. 1. num. 2. Galpar Hurtado tract. de interdicto difficult. 5. censent arbitrio Iudicis hoc esse definiendum ex regula tradita in d. cap. si civitas. Etenim loca illa, ad quæ populus abique graui difficultate confugere potest ad audienda divina, sub interdicto civitatis comprehendendi debent, aliàs interdictum civitati appositum pariter nec, & eluderetur.

Sed an interdicta civitate, vel diocesi Ecclesia cathedralis censetur interdicta? Doctores dissentiunt. Negant Couarr. cap. anima mater. 2. par. §. 1. num. 4. cum Staph. leo de litteris gratis fol. 116. Henric. aliis relatis, lib. 1. cap. 41. num. 4. Ducuntur argum. Textus in cap. quammis de preb. in 6. vbi nomine Ecclesiarum non comprehenditur Cathedralis in casu otioso, qualis erat in eo textu relatus. Sed omnino tenendum est sub Interdicto civitatis, vel diocesis Cathedralis comprehendendi, aliàs enervaretur vis Interdicti generalis contra Textum in d. cap. si civitas, ut bene notavit Sayrus lib. 5. thesauri, cap. 3. num. 10. Saar. de cens. disp. 1. sect. 2. n. 2. Bonac. t. 1. de censur. disp. 5. pun. 1. num. 7. & alij apud ipsos. Neque obest Textus in cap. quammis, quia non dicitur sub nomine civitatis, vel diocesis non comprehendit Ecclesiam Cathedralis, sed sub nomine Ecclesiarum civitatis, vel diocesis. Quocirca si Interdictum esset omnium Ecclesiarum illius civitatis, vel diocesis, probabilè est Cathedralis non comprehendendi, ex prædicto Textu; & docuit Henric. lib. 1. cap. 42. num. 3. Sayrus d. lib. 5. cap. 3. num. 10. Et inclinat Bonac. supra, quia Ecclesia Cathedralis ob eius dignitatem censetur specialiter nota digna nec venire sub dictione vniuersali omnium Ecclesiarum, sicuti non veniunt Canonici Ecclesie Cathedralis sub Interdicto generali Clericorum. Sed contrarium fortè alicui probabilius videbitur, eo quod exceptio facta Ecclesie Cathedralis in cap. quammis ultra illum casum non videatur extendi, ut colligitur ex illis verbis: Propter illius honorem volumus hoc casu includi: Et casus erat gratia facta alicui, ut possit in aliqua Ecclesia illius diocesis prebendam. Notanda igitur sunt illa verba hoc casu quæ denotant in aliis casibus sub nomine Ecclesiarum Cathedralis comprehendendi.

Gravior difficultas est, an interdicta diocesi, censetur civitas interdicta? Negat Bonac. t. 1. de censur. disp. 5. p. 1. numero 11. eo quod diocesis accipi debet secundum suam propriam speciem, secundum quam à civitate differt. Sed verus casus contigit, & omnia loca diocesis comprehendit, quia diocesis ex civitatibus, villis, & pagis coalescit. Ergo interdicta diocesi censetur interdicta omnes illius partes, sicuti interdicta civitate censetur interdicta omnes Ecclesie in illa civitate contentæ.

Potè interdicta aliqua Ecclesia illius capella, & cæmeterium contiguum, censetur interdicta; quia illi accedunt, & illius partes esse censentur, ut definitur in dicto cap. si civitas de sentent. excommunicat. lib. 6. secus dicendum esset de alia Ecclesia etiam interdicta contigua, dummodò illi accessoria non sit, sicuti est capella, vel cæmeterium, ut ex communi tradunt Sayrus lib. 5. cap. 2. num. 15. Suar. disp. 32. sect. 2. num. 25. & 27. Auila 5. p. de censur. disputat. 1. dub. 3. conclus. 4. Coninch. disp. 17. dub. 1. num. 17. Bonac. t. 1. de censur. disp. 5. p. 1. num. 26. & alij ab eisdem relati. Quod si duo sint cæmeteria alicuius Ecclesie medio quodam pariete diuisa, affirmat Taberna interdictum 1. §. 8. & probabilè reputat Sayrus dicto cap. 1. in fine. cæmeterium illud pariete intermedio diuini, Interdicto Ecclesie non subici, quia non videtur illius pars nec accessorium; cum sit pariete intermedio ab Ecclesia seorsum. Quod certissimum esset, si cæmeterium distinctum ad alteram Ecclesiam non interdictam pertineret. E contra interdicto cæmeterio, vel capella per speciale interdictum, nullatenus Ecclesia interdicta censetur, ut à contrario sensu manifestè colligitur.

colligitur ex d. cap. si civitas, & notant Doctores superius relati.

Quæ veniant intelligenda, cum terra alicuius domini Interdicto generali locali supponatur: Non est constans Doctorum sententia. Nam esto omnes conveniant comprehendere illas terras, in quas dominus absolutum, & plenum dominium habet, ac diligenti, ac comprehendatur eæ in quas diuisum, seu partiale dominium retinet, vel est usufructuarius, vel feudatarius, vel depositarius, &c.

Qua in re tenendum est Interdictum non subiciit terram quæ pro indiuiso alterius est innocens, ne absque culpa innocens puniatur. Argum. c. fin. q. 4. Et tradit S. Anton. 3. p. rit. 27. de interdicto c. 3. Syluest. verbo interdictum. 2. vers. secundum. Sayrus alius relatus lib. 5. thesauri. cap. 3. num. 2. Quod si terra illa diuisim sit innocens, & innocens, ita vt pars illius nocenti competat, & pars distincta innocenti, exlimat Sayrus dicto cap. 3. num. 2. eam partem quæ ad dominum nocentem pertinet, Interdicto subiciit, non autem illam quæ innocenti competit. Quod certe verum est, si de Interdicto directo, & immediato loquamur; ac si de Interdicto accessorio, & quasi per consequentiam sermo sit, verius credo partem illam innocenti competentem Interdicto subiciit, ne Interdictum generale latum in terram domini nocentis eludatur, contra Textum in cap. si civitas, de sentent. excommunicat. in 6. Eluderetur autem, si populus habitans in terra directè interdicta, posset ad diuina audire, & celebranda ad partem terræ contiguam accedere. Neque satisfaciunt solutio Sayri dicto cap. 3. num. 2. Interdictum illud non esse quoad dominum terræ frustratorium, siquidem in eius terris diuina prohibentur, tamen si quoad populum frustratorium sit, quia Textus in d. cap. si civitas, extendens Interdictum generale ad suburbia, & continentia, non attendit ad comparationem illius, ob cuius causam Interdictum apponitur vim, & efficaciam retineat, quia id semper verificaretur, tamen si in suburbis, & adiacentibus continentibus diuina peragi possent, sed attendit ne populus facile posset Interdicti vim enervare, seu eludere.

Quod si de terris ad dominum pleno iure pertinentibus loquamur, si Interdictum feratur sub hac forma: Interdicimus omnes terras illius domini in quas ipse dominum habet, omnes terras sub illius dominio existentes interdicuntur, quia nulla est ratio ob quam vna potius quam alia sit interdicta, & dictio omnes nullam excludit. At ex prædicta forma Interdicto non subiciuntur terræ, in quas solum dominium substructionem habet, & administrationem, vel usufructum, quia harum propriè dominium non habet. Neque item credo subiciit terras in quas solum dominium directum dominus habet. Vti sunt datæ in pignus, vel hypothecam, vel feudum, quia illud Interdictum in damnum potius feudatarij, & hypothecarij cederet, vt bene aduertit Coninch. statim referendus. Verum si Interdictum feratur sub hac forma: Interdicimus omnes terras, quas dominus habet, vel possidet, est probabile sit, solum comprehendere eas quæ pleno iure à domino possidentur, ac verius videtur comprehendere eas quarum habet usufructum, vt sunt terræ in feudum, vel pignus acceptæ, quæ verè ab ipso habentur, & possidentur. Argum. cap. 1. de postulat. Prelator. Et docuit pluribus relatis Sayrus lib. 5. thesauri, cap. 3. à num. 17. Henrici, lib. 1. cap. 4. n. 2. Aulæ 5. p. disp. 1. dub. 3. Coninch. disp. 17. dub. 1. num. 1.

Ad terras autem de nouo post Interdictum latum ab illo domino acquiratas, nequaquam Interdictum extenditur, nisi in sententia Interdicti id expresse fuerit. Quia sententia ex se non respicit futura. Argum. cap. quia nonnullis. Et ibi Glossa verbo ad futura de Rescrip. Si enim gratia ad futura non extenditur, Clement. litteras de Rescrip. à fortiori nec potest extendere sunt. Vt bene colligitur ex leg. non potest. ff. de iudicia. & leg. damnnum. ff. de damnno infecto. Atque ita docent Gemianus. cap. si sententia. §. ceterum num. 6. Et ibi Ancharan. vers. sexto. Francus. vers. sexto. tangit. de sentent. excomm. lib. 6. Paludan. in 4. d. 1. 8. q. 3. art. 1. principali §. quantum ad primum. concl. 5. Sylu. verbo interdictum. 2. vers. secundum. Sayrus alius relatus lib. 5. cap. 3. num. 2. Bonac. t. 1. de cens. disp. 5. p. 1. n. 27.

At si terras Interdicto suppositas dominus vendat, aut alio modo alienet, censet Coninch. disp. 17. dub. 1. à num. 22. Gaspar Hurtado tract. de interdicto, difficut. 5. in fine. cessare Interdictum, si ob culpam solius domini, & non incolatum fuerint interdictæ, quia integra ratio finalis ob quam illæ terræ sunt interdictæ, est, quia sunt domini delinquentis, vt eo interdicto apposto puniatur, & corrigatur; quæ ratio omnino cessat alienatione facta.

Sed rectius contrarium docuerunt Doctores communiter. Gemianus. Ancharan. Francus, Syluest. Paludan. Sayr. Bonac. loc. alleg. Suar. disp. 32. sect. 2. num. 30. Vgolin. tab. 5. cap. 12. num. 3. Quia esto ratio finalis, ob quam illa terra Interdicto fuerit supposita, cesset, non tamen inde probatur cessare Interdictum ipso iure, sed auferendum esse, quia illud Inter-

Verò, de Castro. Sum. Mor. Pars V. I.

dictum non fuit latum sub conditione restrictiua; quouique terra illa domini delinquentis esset, sed absolute latum est, ac proinde ad quemcunque transit, secum defert onus interdictum ei annexum.

Deinde interdicta terra alicuius domini, interdicta censentur non solum templa, & Ecclesie oratoria ibidem existentia tempore Interdicti, sed quæ postmodum fuerint erecta, non quia sententia Interdicti futura respiciat, sed quia respicit solum, cui Ecclesia denud constructa inhæret. Sicuti aduertit Vgolin. tab. 5. de censur. cap. 2. §. 6. Sayrus lib. 5. cap. 3. num. 13. Coninch. disp. 17. dub. 1. num. 16.

Idem existimo, si Ecclesie interdictæ pars aliqua adderetur, eo ipso illa pars debet censeri interdicta. Tum quia cum aliis partibus præexistentibus eandem Ecclesiam constituit, tum quia saltem Ecclesie interdictæ accessoria est, & accessorium naturam sequitur principalis, vt bene notauit Sayrus lib. 5. thesauri, cap. 3. num. 22. Alter. de interdicto disp. 10. cap. 6. eolum. 4. & 5. Bonac. tom. 1. de censur. disp. 5. p. 1. n. 19. Secus censerem si Ecclesia interdicta funditus periret, & in eo loco alia de nouo reedificaretur, quia denud reedificata neque est Ecclesia quæ Interdicto fuit supposita, neque illius pars.

Hoc Interdictum locale omnes tam sæculares, quam regulares, tam incolæ, quam exeri, tam exempti, quam non exempti obseruare tenentur, quia hæc non tam est prohibitio personis facta, quam inhabilitas, & priuatio diuinorum loco imposita. Argum. capituli licet. vers. ad eam tenem. Et capite, auctoritate de Privileg. lib. 6. Et pluribus exornat Sayrus lib. 5. thesauri, cap. 3. à num. 28. Quod aded verum est, vt etiam ipse qui Interdictum locale apponit, eo durante reneatur illud obseruare, quia ea obligatio nascitur ex iure communi, cui ipse derogare nequit. Sicuti tradit Syluest. verbo interdictum 2. vers. vigesimo. Nauar. cap. 27. num. 161. Vgolin. tab. 5. de censur. cap. 6. §. 1. Sayrus lib. 5. thesauri, cap. 3. num. 28. Aulæ 5. p. disp. 1. dub. 5. conclus. 2. Coninch. disp. 17. n. 2. 5. Bonac. t. 1. disp. 5. punct. 1. in fine.

Ad exteremum: communiter monent Doctores Interdictum locale semper secum ferre personale Interdictum, illorum inquam, qui causam Interdicto locali dederunt; nam hi specialiter sunt interdicti, ita vt neque in illo loco interdicto, nec alibi diuina participare possint, vt colligitur ex cap. sicut de sentent. excommunicat. in 6. Ad alias autem personas Interdictum locale generale, vel speciale nullatenus extenditur, sed extra locum interdictum possunt diuini interesse, quia interdictum locale, & personale distincta sunt, & locale solum afficit locum, & personas in ordine ad locum interdictum. Sicuti ex communi notarunt Nauar. cap. 27. n. 167. Sotus in 4. d. 2. q. 3. art. 1. concl. 1. Couarru. cap. alma 2. p. §. 1. n. 6. Henrici. lib. 13. cap. 42. §. 4. Sayr. lib. 5. cap. 2. n. 4. & seq. Suar. disp. 32. sect. 2. num. 32. & 33. Bonac. t. 1. de censur. disp. 5. punct. n. 2. Coninch. disp. 17. dub. n. 5. Et deciditur cap. si sententia de sentent. excommuni. lib. 6.

§. II.

De Interdicto personali.

- 1 Interdicto populo, collegio, omnia illius populi, & collegij membra censentur interdicta.
- 2 Extenditur doctrina ad habitantes in suburbis, & locis continentibus.
- 3 Ab hoc Interdicto personali generali excimuntur Episcopi.
- 4 Deinde infantes nondum adli capaces, & amentes.
- 5 Item à populo recedentes alibi domicilium suscepturi.
- 6 Item secundum probabilem sententiam, exeri.
- 7 Qui duplex domicilium habent interdicti censentur, cum in loco interdicto habitant. Secus in loco non interdicto.
- 8 Interdicto populo Clerus non censetur interdictus, neque contra.
- 9 Interdicto Clero, R eligiosi non veniunt.
- 10 Interdictis Doctoribus alicuius Vniuersitatis, tam laici quam Clerici interdicuntur.
- 11 Interdicto populo loca illius populi non sunt interdicta, etsi alij contrarium censent.
- 12 Qui censentur affici interdicto personali specialit

Interdicto populo, collegio, Vniuersitate, omnes qui illius populi, collegij, & vniuersitatis sunt membra censentur interdicti, vt deciditur capite si sententia de sent. excomm. lib. 6. Quod intelligendum est etiam si abentes sint, quando Interdictum apponitur, quia absentia non impedit eos esse membra communitatis interdictæ, vt notauit Ioannes Andreas in dicto cap. si sententia Syluest. verbo interdictum 2. §. 2. Henrici. lib. 11. capitulo 42. numero 2. Sayrus libro 5. capitulo 4. num. 3. Bonac. tom. 1. disp. 5. punct. n. 19. Quinimo eorum fuerint innocentes, non excusantur ab Interdicto, quia